

UMOWA
między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej
a Rządem Republiki Uzbekistanu
o międzynarodowych przewozach drogowych

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej i Rząd Republiki Uzbekistanu,
zwane dalej Stronami,

kierując się dążeniem do rozwoju przewozów drogowych osób
i rzeczy między obu państwami oraz w tranzycie przez ich terytoria,
i pragnąc ułatwić te przewozy,
uzgodniły co następuje :

Zakres stosowania

Artykuł 1

1. Postanowienia niniejszej Umowy mają zastosowanie do międzynarodowych przewozów osób i rzeczy między Rzeczpospolitą Polską a Republiką Uzbekistanu, w tranzycie przez ich terytoria oraz między terytorium państwa trzeciego a terytorium państwa drugiej Strony i w odwrotnym kierunku, wykonywanych pojazdami zarejestrowanymi na terytorium państwa jednej ze Stron.
2. Przewoźnikowi jednej Strony zabrania się wykonywania przewozów osób lub rzeczy między dwoma miejscami położonymi na terytorium państwa drugiej Strony, jeśli przepisy prawa wewnętrznego państwa tej Strony nie stanowią inaczej.

Artykuł 2

Dla celów niniejszej Umowy użyte w niej określenia oznaczają :

1. Przewoźnik - osoba fizyczna, osoba prawna lub inna jednostka określona przepisami prawa wewnętrznego, zarejestrowana na terytorium państwa jednej ze Stron, która ma prawo wykonywania międzynarodowych przewozów drogowych osób i rzeczy na podstawie przepisów prawa wewnętrznego tego państwa;

2. Pojazd – pojazd samochodowy wyposażony w silnik, przeznaczony konstrukcyjnie do przewozu drogowego rzeczy lub osób; pojęcie to obejmuje także zespół pojazdów złożony z pojazdu ciągnącego, przyczepy lub naczepy.
3. Autobus - pojazd samochodowy przeznaczony do przewozu osób i posiadający ponad 9 miejsc siedzących, włączając w to miejsce kierowcy;
4. Regularny przewóz osób - przewóz osób autobusem, wykonywany na podstawie uzgodnionego rozkładu jazdy, taryf i trasy przejazdu;
5. Wahadłowe przewozy - wielokrotne przewozy zorganizowanych grup podróżnych tam i z powrotem, między tym samym miejscem początkowym i tym samym miejscem docelowym, przy spełnieniu następujących dodatkowych warunków:
 - 1) każda grupa osób, przewieziona do miejsca docelowego, wraca w tym samym składzie do miejsca początkowego;
 - 2) zakwaterowanie w miejscu docelowym lub podczas podróży;
 - 3) pierwszy przejazd powrotny i ostatni przejazd docelowy odbywają się autobusem bez podróżnych.Jako miejsce początkowe i docelowe należy rozumieć miejscowość odjazdu lub przeznaczenia, jak również miejscowości położone w promieniu 50 kilometrów od miejscowości odjazdu lub przeznaczenia.
6. Okazjonalne przewozy osób - przewozy inne, niż określone w ustępach 4 i 5 niniejszego artykułu.

Przewozy osób

Artykuł 3

1. Regularne, wahadłowe i okazjonalne przewozy osób autobusami są wykonywane na podstawie zezwoleń określonych w przepisach prawa wewnętrznego państw Stron, z wyjątkiem przewozów określonych w artykule 4, które wykonywane są bez zezwoleń.

2. Zezwolenia na regularne przewozy osób wydawane są, po wzajemnym uzgodnieniu przez właściwe organy państw Stron, na część przewozu wykonywaną na terytorium ich państw.

Artykuł 4

1. Okazjonalne przewozy osób autobusami są wykonywane bez zezwoleń, pod warunkiem, że
 - 1) autobus przewozi tę samą grupę podróżnych w obu kierunkach bez wymiany lub pozostawiania osób na terytorium państwa drugiej Strony;
 - 2) przejazd autobusu z podróżnymi odbywa się w jednym kierunku, a w kierunku powrotnym następuje przejazd autobusu bez podróżnych;
 - 3) przejazd autobusu bez podróżnych odbywa się w celu zabrania i przewiezienia z powrotem grupy podróżnych wwiezionej wcześniej przez tego samego przewoźnika.
2. Przy wykonywaniu przewozów przewidzianych w ustępie 1 niniejszego artykułu, kierowca autobusu obowiązany jest posiadać dokument zawierający listę podróżnych zgodną ze wzorem określonym przez właściwe organy państw Stron.

Przewozy rzeczy

Artykuł 5

1. Przewozy rzeczy między terytoriami państw Stron, a także tranzytem przez ich terytoria, jak również do/z krajów trzecich, z wyłączeniem przewozów określonych w artykule 6 niniejszej Umowy, wykonywane są przez pojazdy na podstawie zezwoleń wydawanych przez właściwe organy państw Stron.
2. Na każdy przejazd i na każdy pojazd powinno być wydane osobne zezwolenie. Zezwolenie uprawnia do jednego przejazdu "tam" i "z powrotem". Przejazd pojazdu bez rzeczy wymaga również zezwolenia.
3. Właściwe organy państw Stron każdego roku przekazują sobie wzajemnie uzgodnioną liczbę zezwoleń.

4. Przy przejazdach zespołu pojazdów, w których pojazd ciągnący oraz przyczepa lub naczepa zarejestrowane są w różnych państwach, postanowienia niniejszej Umowy mają zastosowanie do całego zespołu pojazdów, jeśli pojazd ciągnący zarejestrowany jest na terytorium państwa jednej ze Stron.
5. Zezwolenia są ważne jeden rok kalendarzowy.

Artykuł 6

1. Nie wymaga zezwolenia wykonywanie następujących przewozów:
 - 1) mienia ruchomego przy przesiedleniach;
 - 2) materiałów i przedmiotów, w tym dzieł sztuki, przeznaczonych na targi, wystawy lub na imprezy o charakterze niehandlowym;
 - 3) środków transportowych, zwierząt, inwentarza i mienia sportowego przeznaczonego na imprezy sportowe;
 - 4) dekoracji i rekwizytów teatralnych, instrumentów muzycznych, materiałów i przedmiotów przeznaczonych wyłącznie dla celów reklamowych i informacyjnych, sprzętu przeznaczonego do wykonywania zapisów radiofonicznych, zdjęć filmowych i telewizyjnych oraz przedstawień cyrkowych;
 - 5) zwłok lub urn z prochami zmarłych;
 - 6) wykonywanych w ramach pomocy humanitarnej i medycznej, ratownictwa lub w przypadku klęsk żywiołowych;
 - 7) wykonywanych pojazdami o ładowności łącznie z przyczepą do 3,5 tony lub dopuszczalnej masie całkowitej łącznie z przyczepą do 6,0 ton.
2. Nie wymagają zezwoleń przejazdy:
 - 1) pojazdów bez rzeczy, które mają zamienić uszkodzone pojazdy i przejąć rzeczy z pojazdów uszkodzonych na terytorium państwa drugiej Strony lub na terytorium państwa trzeciego;
 - 2) pojazdów pomocy drogowej.
3. Strony mogą uzgodnić, że przewozy inne niż wymienione w ustępie 1 i przejazdy inne niż określone w ustępie 2 niniejszego artykułu, nie wymagają zezwolenia.

Artykuł 7

1. Przewozy pojazdami, których masa całkowita, nacisk osi lub wymiary z ładunkiem lub bez ładunku przekraczają normy dopuszczone na terytorium państwa drugiej Strony, wymagają specjalnego zezwolenia określonego w przepisach prawa wewnętrznego państwa tej Strony.
2. Zezwolenie specjalne, o którym mowa w ustępie 1 niniejszego artykułu, może ograniczać przejazd pojazdu do określonej trasy bądź nakładać inne obowiązki lub ograniczenia.
3. Zezwolenie specjalne zastępuje zezwolenie, o którym mowa w artykule 5 ustęp 1 niniejszej umowy.
4. Przewóz towarów niebezpiecznych i towarów o przeznaczeniu wojskowym, a także ich tranzyt przez terytorium państw Stron, wykonywany jest zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego państw Stron.

Postanowienia ogólne

Artykuł 8

Zezwolenia i inne dokumenty, wymagane stosownie do postanowień niniejszej Umowy oraz przepisów prawa wewnętrznego państw Stron powinny znajdować się w pojeździe i być okazywane na każde żądanie organów kontroli.

Artykuł 9

Przewozy osób i rzeczy w ramach niniejszej Umowy, podlegają cłom, podatkom, opłatom i innym płatnościom zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego państw Stron, z wyłączeniem opłat i płatności związanych z korzystaniem i utrzymaniem dróg, jeśli takie opłaty i płatności nie są stosowane do pojazdów zarejestrowanych na terytorium państwa danej Strony.

Artykuł 10

1. Wyposażenie oraz zapasy niezbędne do normalnej eksploatacji pojazdu, w tym materiały pędne w zbiorniku paliwa przewidzianym fabrycznie dla danego rodzaju pojazdu oraz oleje i smary zwalnia się z ceł, podatków i innych płatności przy wwozie na terytorium państwa Strony, zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego państwa tej Strony.
2. Części zamienne, które są czasowo wwożone w celu naprawy uszkodzonego pojazdu, lub który uległ awarii na terytorium państwa drugiej Strony, zwalnia się z ceł, podatków i innych płatności, zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego państwa tej Strony.

Niewykorzystane części zapasowe i części wymienione powinny być wywiezione z terytorium państwa drugiej Strony, zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego państwa tej Strony.

Artykuł 11

1. W celu zapewnienia prawidłowej realizacji postanowień niniejszej Umowy właściwe organy Stron tworzą Komisję Mieszaną.
2. Posiedzenia Komisji Mieszanej odbywają się na prośbę jednej ze Stron, na przemian na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i Republiki Uzbekistanu.
3. Podstawowymi zadaniami Komisji Mieszanej są:
 - 1) określenie trybu i warunków wydawania zezwoleń na przewozy osób;
 - 2) określenie kategorii zezwoleń na przewozy rzeczy oraz warunki i sposoby ich wykorzystywania;
 - 3) wymiana informacji o właściwych organach, odpowiedzialnych za realizację poszczególnych postanowień niniejszej Umowy;
 - 4) rozpatrywanie spraw, które mogą się pojawić w związku z realizacją niniejszej Umowy.

Artykuł 12

1. W przypadku naruszenia postanowień niniejszej Umowy przez przewoźnika jednej Strony na terytorium państwa drugiej Strony, właściwe organy państwa drugiej Strony poinformują o tym naruszeniu właściwe organy państwa Strony, na terytorium której pojazd jest zarejestrowany.
2. Właściwe organy państwa Strony, na terytorium której miało miejsce naruszenie, mogą zwrócić się do właściwych organów państwa drugiej Strony o podjęcie odpowiednich środków wobec przewoźnika, który dopuścił się naruszenia.
3. Właściwe organy państw Stron powinny poinformować się wzajemnie o podjętych środkach.

Artykuł 13

Niniejsza Umowa nie narusza praw i obowiązków Stron, wynikających z innych umów międzynarodowych, którymi związane są Strony.

Artykuł 14

Przewoźnicy jednej Strony, jak również załogi pojazdów obowiązani są - podczas swojego pobytu na terytorium państwa drugiej Strony - przestrzegać przepisów prawa wewnętrznego państwa tej Strony.

Artykuł 15

Sprawy nieuregulowane niniejszą Umową oraz umowami międzynarodowymi, którymi związane są obie Strony, będą rozstrzygane zgodnie z przepisami prawa wewnętrznego państw Stron.

Postanowienia końcowe

Artykuł 16

Do niniejszej Umowy, po wzajemnym uzgodnieniu, Strony mogą wprowadzić zmiany i uzupełnienia, które wchodzą w życie zgodnie z procedurą określoną w artykule 17 niniejszej Umowy.

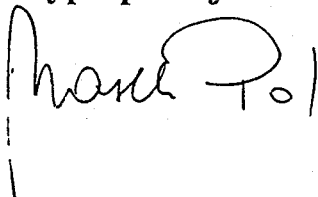
Artykuł 17

1. Umowa niniejsza wchodzi w życie po upływie trzydziestu dni od dnia otrzymania ostatniej noty potwierdzającej spełnienie przez Strony procedur prawa wewnętrznego, niezbędnych dla wejścia w życie Umowy.
2. Umowa niniejsza jest zawarta na czas nieokreślony. Każda Strona drogą dyplomatyczną może zawiadomić drugą Stronę o zamiarze wypowiedzenia niniejszej Umowy. W takim przypadku niniejsza Umowa traci moc po upływie sześciu miesięcy od dnia zawiadomienia.

Umowę niniejszą sporządzono w *Warszawie*... dnia *10 lipca 2003* roku, w dwóch egzemplarzach, każdy w językach polskim, uzbeckim i rosyjskim, przy czym wszystkie teksty mają jednakową moc.

W razie rozbieżności przy interpretacji postanowień niniejszej Umowy tekst w języku rosyjskim uważany będzie za rozstrzygający.

Z upoważnienia Rządu
Rzeczypospolitej Polskiej

Z upoważnienia Rządu
Republiki Uzbekistanu

